

Sentencja

- 1) Wykładni pojęcia „warunki pracy”, zawartego w klauzuli 4.1 porozumienia ramowego zawartego w dniu 18 marca 1999 r. załączonego do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego zawartego przez UNICE, CEEP, ETUC w sprawie pracy na czas określony, należy dokonać w ten sposób, że może ona stanowić podstawę roszczenia takiego jak to w postępowaniu przed sądem krajowym, zmierzającego do przyznania pracownikowi zatrudnionemu na czas określony dodatku za staż pracy zarezerwowanego w prawie krajowym tylko dla pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony.
- 2) Wykładni klauzuli 4.1 porozumienia ramowego należy dokonać w ten sposób, że sprzeciwia się ona wprowadzeniu różnego traktowania pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, które to rozróżnienie uzasadnione miałyby być tylko tym, iż wprowadza je przepis ustawy bądź wykonawczy państwa członkowskiego albo porozumienie zbiorowe zawarte między związkami zawodowymi reprezentującymi personel i danym pracodawcą.

(¹) Dz.U. C 257 z 15.10.2005.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 września 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Federalnej Niemiec

(Sprawa C-318/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 18, 39, 43 i 49 WE — Przepisy w dziedzinie podatku dochodowego — Czesne — Ograniczenie prawa do odliczenia do czesnego płaconego prywatnym instytucjom krajowym)

(2007/C 269/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Gross i R. Lyal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i U. Forsthoff, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 18, 39, 43 i 49 WE — Przepisy krajowe w dziedzinie podatku dochodowego wykluczające w sposób bezwarunkowy możliwość odliczenia od podatku w przypadku wydatków na kształcenie dzieci w przypadku uczęszczania do szkoły za granicą

Sentencja

- 1) Poprzez wyłączenie w sposób generalny czesnego związanego z uczęszczaniem do szkoły położonej w innym państwie członkowskim z odliczenia od podatku tytułem wydatków szczególnych przewidzianych w § 10 ust. 1 pkt 9 Einkommensteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym), w brzmieniu z dnia 19 października 2002 r., Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 18, 39, 43 i 49 WE.
- 2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 3) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 257 z 15.10. 2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 września 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Włoskiej

(Sprawa C-388/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Ochrona siedlisk przyrodniczych — Dzika fauna i flora —
Park Narodowy Gargano)

(2007/C 269/16)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Aresu i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik, adwokat G. Fiengo)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 ust. 4 dyrektywy 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, str. 1) oraz art. 6 ust. 2, 3, 4 i 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, str. 7) — Obowiązek podjęcia odpowiednich działań w celu uniknięcia na specjalnym obszarze ochronnym pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków — Rozwój przemysłu oddziałujący na park narodowy w Gargano

Sentencja

1) Nie podejmując odpowiednich działań w celu uniknięcia na obszarze specjalnej ochrony „Valloni e steppe pedegarganiche” pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków jak również niepokojenia gatunków, dla których obszar ten został wyznaczony, Republika Włosa uchybiła w okresie przed dniem 28 grudnia 1998 r. zobowiązaniom państwa członkowskiego, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 4 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, a w odniesieniu do okresu następującego po tej dacie zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

2) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 22 z 28.1.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 września 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça — Portugalia) — Merck Genéricos — Produtos Farmacêuticos Lda, przeciwko Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme, Lda.

(Sprawa C-431/05) (¹)

(Porozumienie ustanawiające Światową Organizację Handlu — Artykuł 33 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) — Patenty — Minimalny okres ochrony — Ustawodawstwo państwa członkowskiego przewidujące krótszy okres ochrony — Artykuł 234 WE — Właściwość Trybunału — Bezpośrednia skuteczność)

(2007/C 269/17)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos Lda.

Strona pozwana: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme, Lda.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supremo Tribunal de Justiça — Wykładnia art. 33 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej („TRIPS”) zawartego w załączniku do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (Dz.U. L 336, str. 214) — Właściwość w zakresie wykładni — Bezpośrednia skuteczność

Sentencja

Na obecnym etapie rozwoju przepisów wspólnotowych w dziedzinie patentów prawo wspólnotowe nie sprzeciwia się temu, aby art. 33 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej, zawartego w załączniku 1C do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), sporządzonego w Marakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r. i zatwierdzonego decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986-1994), był bezpośrednio stosowany przez sąd krajowy na warunkach określonych przez prawo krajowe.

(¹) Dz.U. C 36 z 11.2.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 września 2007 r. — Land Oberösterreich i Republika Austrii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-439/05 P i C-454/05 P P) (¹)

(Odwołanie — Dyrektywa 2001/18/WE — Decyzja 2003/653/WE — Zamierzone uwalnianie do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie — Artykuł 95 ust. 5 WE — Przepisy krajowe stanowiące odstępstwo od przepisów harmonizujących uzasadnione nowymi dowodami naukowymi i specyficznym problemem państwa członkowskiego — Zasada kontrydiktoryjności)

(2007/C 269/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Land Oberösterreich (przedstawiciele: G. Hörmanseder, pełnomocnik i F. Mittendorfer, Rechtsanwalt), Republika Austrii (przedstawiciele: H. Dossi i A. Hable, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: U. Wölker i M. Patakia, pełnomocnicy)